

PRELJUBNICA

(Ivan, 8, 1-11)

Ante Jakšić

U rano jutro Isus u hram dođe,
On, koji bolne i uzete liječi,
a narod k njemu pohrli da čuje
mudrosti Božje uzvišene riječi.

I tada k njemu dovedoše ženu
u smrtnom strahu koja se koleba:
U preljubu je zatečena i nju,
Mojsije kaže, kamenovat treba!

A Ti što veliš? farizej ga pita
i književnik u zasjedi ga čeka,
a On je prstom pisao po zemlji
značenja tajnog čudna slova neka.

A kad ga opet pitahu, On reče:
Tko nema na svom srcu grijeha sjenu,
nek kamen digne i prvi ga baci
na ovu evo pod optužbom ženu!

I dok je pognut šutio i dalje
pisao prstom puna tajne slova,
jedan po jedan, zaliveni šutnjom,
odoše nijemo ispod ovog krova.

I Isus tada uspravi se mirno
i svrnu pogled na nju i na ljude:
Reci mi, gdje su oni što su došli
preda mnom da te za preljub osude?

Nitko te od njih osudio nije!
I dok mu ruka tajna slova briše,
reče joj: — Ni ja osudit te neću,
u miru idi i ne griješi više!